

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917211613
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráš Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6917211613.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráš Vinczeovou, v právnej veci žalobkyne Z. J., G.. XX. XX. XXXX, E. K. XXX XX U. XXX, právne zastúpenej JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom, so sídlom Povstania 15, 979 01 Rimavská Sobota proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 22. 06. 2016, spisová značka SRSAspA 01439/15 z r u š u j e .

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
Trov spojené s tým, že žalobkyňa konala v materinskom jazyku z n á š a štát.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia vydaného rozhodcom vo výške 331,50 Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1) Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27. 10. 2017 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 22. 06. 2016, spisová značka SRSAspA 01439/15. Zároveň sa voči žalovanému domáhala aj náhrady trov konania v plnom rozsahu.

2) Svoj v žalobe uplatnený nárok žalobkyňa odôvodnila tým, že Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 (v tomto súdnom spore v postavení žalovaného) proti žalovanej Z. J., G.. XX. XX. XXXX, E. K. XXX XX U.Ď. XXX (v tomto súdnom spore v postavení žalobkyne), o zaplatenie 1.111,07 Eur s príslušenstvom, vydal dňa 22. 06. 2016 rozhodcovský rozsudok, spisová značka SRSAspA 01439/15, ktorým žalovanej Z. J. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o. sumu 801,75 Eur, úrok z omeškania vo výške 198,80 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 801,75 Eur od 22. 08. 2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Žalovanej tiež uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náklady inkasného konania vo výške 150,- Eur, trov rozhodcovského konania, pozostávajúce z poplatku za

rozhodcovské konanie vo výške 62,31 Eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 143,62 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

3) Žalobkyni bolo dňa 16. 10. 2017 doručené upovedomenie o začatí exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, sp. zn. EX 16018/17 zo dňa 15. 08. 2017. V súlade s ustanovením § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovením § 56 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov s poukazom na ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom po 01. 04. 2017 sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodov podľa ustanovenia § 45 ods. 1, písm. e), g), i), j) a l) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov z nasledovných dôvodov:

4) Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe návrhu spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 14. 09. 2015, doručeného Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 01. 10. 2015. Spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. získala pohľadávku voči žalobkyni na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Consumer Finance Holding, a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 06. 06. 2013, ktorú však žalobkyňa nemá k dispozícii, keďže jej nebola zo strany žalovaného poskytnutá. Nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní vznikol na základe Žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXXXX, variabilný symbol 6034965 (ďalej aj ako „Zmluva o pôžičke“), uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobkyňou dňa 22. 10. 2007, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebný úver vo výške 60.000,- Sk (1.991,63 Eur), s mesačnou splátkou vo výške 1.940,- Sk (64,37 Eur) a počtom splátok 48. Žalobkyňa spočiatku tento úver splácala podľa Zmluvy o pôžičke, avšak neskôr z dôvodu zhoršenia finančnej situácie už nebola schopná uhrádzať mesačné splátky a spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. pristúpila k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 20. 10. 2009. Stály rozhodcovský súd svoju právomoc vo veci rozhodovať v rozhodcovskom konaní odvodil od rozhodcovskej zmluvy, ktorú podľa názoru Stáleho rozhodcovského súdu žalobkyňa a žalovaný platne uzavreli dňa 14. 11. 2014. Žalobkyňa namietala platnosť uzavretia rozhodcovskej zmluvy pre absenciu jej slobodného rozhodnutia, resp. vôle uzavrieť takúto zmluvu, nakoľko nemala žiadnu vedomosť o tom, že v súvislosti s uzatváraním dohody, na základe ktorej bude splácať svoj dlh v splátkach, podpisuje aj rozhodcovskú zmluvu. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX (ďalej aj ako „Dohoda o uznaní záväzku“) a rozhodcovská zmluva boli žalobkyni doručené poštou. Pred tým ako jej boli doručené jej mal volať nejaký muž, ktorý jej povedal, že volá zo spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. a oznámil jej, že tejto spoločnosti je povinná splácať svoj dlh, inak podajú na ňu žalobu na súd s upozornením, že ak sa nechce súdiť, musí podpísať listiny, ktorej jej posielajú. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa je maďarskej národnosti, jej materinským jazykom je maďarčina a v slovenčine komunikuje len ťažko, nebola schopná oboznámiť sa s obsahom doručených listín, ani pochopiť ich význam. Taktiež nebola schopná overiť si ani správnosť uznanej dlžnej sumy a jej príslušenstva, a keďže sa obávala súdneho sporu, tak listiny v domnienke, že ide len o dohodu o splácaní dlhu v splátkach, tieto podpísala a odoslala ich späť žalovanému. Žalobkyňa poukázala v podanej žalobe na to, že nemala vedomosť o tom, že podpísaním dohody priamo uznáva záväzok uvedený v bode 2 Dohody o uznaní záväzku, ani vedomosť, že uznáva premlčaný záväzok. V čase podpisu Dohody o uznaní záväzku, žalovaná nepoznala inštitút premlčania. Pokiaľ by žalobkyňa o premlčaní dlhu vedela a zo strany žalobcu (v tomto súdnom spore žalovaného) bola poučená o dôsledkoch uznania záväzku, zvlášť uznania premlčaného dlhu, takúto Dohodu o uznaní záväzku by so žalovaným nikdy neuzavrela. Žalobkyňa v tejto súvislosti zároveň vzniesla námietku premlčania nároku uplatneného spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. v rozhodcovskom konaní. Stály rozhodcovský súd posúdil záväzkový vzťah založený medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobkyňou na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 10. 2007 podľa ustanovenia § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ako absolútny obchod, pričom aplikoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. ako lex specialis a teda mal za to, že ide o spotrebiteľský úver. Na ďalšej strane však rozhodcovský súd uviedol, že sa zaoberal aj vzťahom uzatvorenej Zmluvy k ustanoveniam Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, najmä § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. a dospel k záveru, že na uvedený právny vzťah nie je možné aplikovať predmetnú úpravu účinnú v čase uzatvorenia Zmluvy a teda sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že Stály rozhodcovský súd považuje úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke za spotrebiteľský úver a zároveň však tú istú zmluvu posúdil ako zmluvu, ktorá nie je spotrebiteľskou zmluvou. Takéto

právne posúdenie, ku ktorému dospel Stály rozhodcovský súd je podľa vyjadrenia žalobkyne zmätočné a preto nesprávne. Žalobkyňa má za to, že sa jednoznačne jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Ďalej žalobkyňa poukazuje na to, že Stály rozhodcovský súd mal preukázané, že ona a žalovaný (v tomto súdnom spore v opačnom procesnom postavení) uzatvorili dňa 14. 11. 2014 dohodu označenú ako Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 2791541, predmetom ktorej bolo uznanie dlhu zo strany žalovanej (v tomto súdnom spore žalobkyne), ktorá podľa právneho posúdenia Stáleho rozhodcovského súdu riadne uznala svoj záväzok voči žalobcovi (v tomto súdnom spore žalovanému) vyplývajúci zo zmluvy o úvere, čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa ho žalobcovi uhradiť. Stály rozhodcovský súd mal za preukázané, že žalovaná (v tomto súdnom spore žalobkyňa) uznala svoj dlh pozostávajúci z istiny vo výške 1.191,75 Eur, úroku z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 1.221,75 Eur od 01. 06. 2013 do zaplatenia a náklady na inkasné konanie vo výške 459,32 Eur. Žalobkyňa namietala platné uzavretie Dohody o uznaní záväzku a poukázala na to, že Stály rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní nesprávne zistil skutkový stav, keďže nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a rozhodnutie Stáleho rozhodcovského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobkyňa sa domnieva, že žalovaný pri uzatváraní Dohody o uznaní záväzku porušil svoje povinnosti ustanovené zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď nepostupoval pri jej uzatváraní s odbornou starostlivosťou. Žalovaný sa týmto konaním podľa názoru žalobkyne dopustil nekalej obchodnej praxe podľa ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže porušil svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou a žalobkyňu ako spotrebiteľovi predložil Dohodu o uznaní záväzku bez toho, aby ju poučil o význame a dôsledkoch takéhoto uznania a bez akéhokoľvek poučenia o tom, že uznávaný dlh je v čase jeho uznania už premlčaný. Žalovaná následne poukázala na to, že podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Z listu pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 29. 09. 2017 vyplýva, že táto spoločnosť dňa 20. 10. 2009 zosplatnila pohľadávku zo Zmluvy o pôžičke. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach bola podpísaná až 14. 11. 2013, t.j. rok po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalovaný napriek povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou, pod zámienkou ponúknutia možnosti splatiť dlh v splátkach mal žalobkyňu nanútiť Dohodu o uznaní záväzku s cieľom dosiahnuť predĺženie premlčacej doby podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o uznaní záväzku preto odporuje zákonu a prieči sa aj dobrým mravom, čo podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu v dôsledku čoho nespôsobuje žiadne právne účinky. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v spotrebiteľskom spore nemusí spotrebiteľ vznášať námietku premlčania, ale práve konajúci súd, t.j. aj rozhodcovský súd je povinný ex offio prihliadnuť na premlčanie uplatneného práva. V tejto súvislosti žalobkyňa odkázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoSr/3/2017 zo dňa 25. 05. 2017 v obdobnej veci o zrušení rozhodcovského rozsudku, v ktorej vystupovala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. taktiež v procesnom postavení žalovaného, ako aj na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/233/2014 zo dňa 21. 04. 2015, ktorým súd žalobu EOS KSI Slovensko, s.r.o. o zaplatenie 516,55 Eur s príslušenstvom zamietol. Žalobkyňa v intenciách vyššie uvedeného poukázala na to, že Stály rozhodcovský súd napriek tomu, že išlo o uznanie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neskúmal, či pohľadávka postúpená pôvodným veriteľom na žalovaného a teda dlh, ktorý mala žalobkyňa uznať je dôvodný a v správnej výške. V tejto súvislosti Stály rozhodcovský súd vôbec neskúmal zmluvné podmienky Zmluvy o pôžičke a jej súlad so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke, napriek tomu, že žalobca Zmluvu o pôžičke predložil rozhodcovskému súdu. Žalobkyňa ďalej uviedla, že vychádzajúc z ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ nemá nárok na úrok za poskytnutý úver, ani na iné poplatky, keďže v Zmluve o pôžičke údaj o úroku a iných poplatkoch nebol uvedený, z čoho vyplýva, že výška postúpenej pohľadávky v čase jej postúpenia na žalovaného bola sporná, ak v nej boli zahrnuté aj úroky a iné poplatky neuvedené v Zmluve o pôžičke. Z dôvodu spornosti výšky dlhu preto podľa názoru žalobkyne nemohlo dôjsť k platnému uznaniu dlhu. V Zmluve o pôžičke neboli uvedené ani poplatky za inkasné konanie. Rovnako ani v návrhu na začatie rozhodcovského konania zo dňa 14. 09. 2015 neboli uvedené žiadne rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali výšku a dôvodnosť uplatňovaného poplatku za inkasné konanie. Žalobca (v tomto súdnom spore v postavení žalovaného) na preukázanie dôvodnosti tohto poplatku v rozhodcovskom konaní nepredložil žiadny dôkaz, túto sumu (150,- Eur) si len priamo uplatnil v navrhovanom petite. V Dohode o uznaní záväzku je tento poplatok dokonca vo výške 459,32 Eur. Stály rozhodcovský súd sa nezaoberal dôvodnosťou

nároku žalobcu (v tomto súdnom spore v postavení žalovaného) na zaplatenie poplatku za inkasné konanie vo výške 150,- Eur a preto je podľa vyjadrenia žalobkyne rozsudok rozhodcovského súdu v tomto smere za nepreskúmateľný. Na základe v žalobe opísaného skutkového stavu pre žalobkyňu vyplýva, že Stály rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nepostupoval podľa ustanovenia § 28 ods. 6 zákona č. 355/2014 Z. z., nesprávne zistil skutkový stav veci a rozhodcovským rozsudkom rozhodol v neprospech žalovanej (v tomto súdnom spore v procesnom postavení žalobkyne) na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Svojim rozhodnutím tiež žalobcovi (v tomto súdnom spore v postavení žalovaného) priznal plnenie, na ktoré nemá zákonný nárok, resp. je v rozpore s dobrými mravmi.

5) Tunajší súd následne uznesením č. k. 16Csr/1/2017-26 zo dňa 08. 01. 2018 podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“) žalovaného vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 27. 10. 2017 a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

6) Žalovaný sa k žalobe vyjadril vo svojom podaní doručenom súdu dňa 23. 01. 2018 (na č. I. 29 a nasl. p. v.) a uviedol, že má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko ich naplnenie žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala. Žalovaný má za preukázané, že dňa 22. 10. 2007 uzatvoril ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o pôžičke, ktorou bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 60.000,- Sk (1.991,64 Eur). Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobkyňa zaviazala uhrádzať v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 1.940,- Sk (64,37 Eur) a dodržať podmienky uvedené v Zmluve o pôžičke a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej iba ako „VOP“). Nakoľko si žalobkyňa neplnila povinnosti z uzavretej Zmluvy o pôžičke riadne a včas, došlo z jej strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatným spôsobom. K otázke platnosti postúpenia pohľadávky žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11. 06. 2003 a na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013 zo dňa 27. 06. 2014. Žalovaný má za to, že žalobkyňa bola oboznámená s tým, kto je veriteľom pohľadávky zo Zmluvy o pôžičke, preto žalovaný považuje jej námietky v časti nevedomosti o aktuálnom veriteľovi pohľadávky za nepreukázané a účelové. Po postúpení pohľadávky na žalovaného, viedol žalovaný s dlžníkom (žalobkyňou) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych telefonických rokovaní bola vôľa a ochota žalobkyne predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jej možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania, poskytol žalovaný žalobkyňi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobkyne a zaslal jej na podpis Dohodu o uznaní záväzku spolu s Rozhodcovskou zmluvou a Dotazníkom. Žalobkyňa Dohodu o uznaní záväzku, ako aj Rozhodcovskú zmluvu a Dotazník vyplnila a podpísala v pokoji a bez nátlaku po tom, čo sa mala možnosť s ich obsahom dôkladne oboznámiť a následne ich zaslala žalovanému, ktorý tieto dokumenty obdržal dňa 18. 11. 2013. Od tohto momentu ich žalovaný opovažoval za platne uzavreté. Žalovaný sa nestotožňuje s vyjadreniami navodzujúcimi dojem, že žalobkyňa bola „prinútená“ k podpisu dokumentov zo strany veriteľa. Je legitímnym záujmom veriteľa žiadať úhradu dlžných finančných prostriedkov, pričom mu nič nebráni v tom, uplatniť si neuhradenú pohľadávku súdne. Pokiaľ žalovaný umožnil žalobkyňi oddialiť úhradu dlhu tým, že jej poskytol možnosť ohradiť ho v splátkach, ide o ústupok zo strany veriteľa, ktorý by v prípade, ak by si žalobkyňa plnila povinnosti z uzavretej Dohody o uznaní záväzku smeroval k vyriešeniu celej situácie bez nutnosti iniciovania ďalšieho súdneho alebo rozhodcovského konania. V zmysle Dohody o uznaní záväzku zo dňa 14. 11. 2013 žalobkyňa uznala záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o pôžičke a zaviazala sa uhradiť žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 1.191,75 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 1.221,75 Eur od 01. 06. 2013 do zaplatenia a náklady na inkasné konanie vo výške 459,32 Eur. Uznaniu pohľadávku sa žalobkyňa zaviazal uhradiť v splátkach po 30,- Eur, splatnými k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 11. 2013. Uvedené dohodnuté splátky žalobkyňa porušila, nakoľko prvú úhradu vykonala až dňa 19. 03. 2014 vo výške 30,- Eur a nasledujúce splátky uhrádzala nepravidelne v sume 30,- Eur, pričom z uznanej istiny momentálne

žalovaný eviduje ešte neuhradený dlh vo výške 281,75 Eur. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že nerozumie po slovensky a nemohla rozumieť obsahu zaslaných dokumentov, tieto tvrdenia považoval žalovaný za účelové. Podľa názoru žalovaného je ťažko si predstaviť, ako žalobkyňa uzatvorila pôvodnú Zmluvu o pôžičke, či jej rozumela a ako mohla rozumieť jej obsahu a náležitostiam, keďže bola v písomnej forme a v slovenskom jazyku. Rovnako je podľa vyjadrenia žalovaného zrejmé, že žalobkyňa rozumela Dohode o uznaní záväzku, keďže uhradila viacero čiastočných úhrad v dohodnutej výške. Žalovaný zastáva názor, že pokiaľ žalobkyňa nerozumela obsahu, resp. niektorému ustanoveniu Dohody o uznaní záväzku, Rozhodcovskej zmluvy alebo Dotazníka, nič jej nebránilo sa o nich poradiť, nakoľko mala predmetné dokumenty doma a dostatok času na ich preštudovanie a oboznámenie sa s nimi. Právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 14. 11. 2014, ktorá bola samostatným čitateľným dokumentom s uvedením rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený prípadný spor rozhodovať. Žalovaný poukázal na to, že pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy so žalobkyňou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel. Žalobkyňa mala možnosť výberu podpisu a nebola podľa tvrdení žalovaného ničím nútená. Podpis Rozhodcovskej zmluvy alebo Dohody o uznaní záväzku nebol podmienený podpisom iných dokladov. Rovnako podpis Dohody o uznaní záväzku nebol podmienený podpisom Rozhodcovskej zmluvy, každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom. Obsah Rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní (žalobkyňa v tomto súdnom spore) na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Žalovaný je toho názoru, že Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania, dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať, obsahovala poučenie o rozhodcovskom konaní, ako aj o možnosti podať žalobu na všeobecnom súde, čo spôsobuje rozvázovacia podmienka tejto Rozhodcovskej zmluvy. Rovnako bolo v Rozhodcovskej zmluve vysvetlené právo ktorejkoľvek zo zmluvných strán od nej odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu, prípadne podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku na všeobecný súd. Žalovaný dal súdu do pozornosti, že žalobkyňa mala nielen možnosť predmetnú Rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale mohla od nej bez udania dôvodu odstúpiť. To znamená, že akákoľvek úvaha o jednostrannom rozhodovaní veriteľa o prejednaní sporu nemá žiadne ani len logické opodstatnenie. Pokiaľ žalobkyňa vo svojej žalobe poukazuje na to, že pohľadávka žalovaného je premlčaná, žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa svoj splatný dlh v zmysle Dohody o uznaní záväzku zo dňa 14. 11. 2013 riadne uznala čo do právneho dôvodu a výšky. Na základe takto prejavenej vôle žalobkyne došlo k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že dlh v čase uznania trval. Žalovaný poukázal na to, že takéto uznanie dlhu zo strany žalobkyne je ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčanej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Žalovaný považoval za potrebné zdôrazniť, že podpisom Dohody o uznaní záväzku došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka, to zn. k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10 ročnej premlčacej doby, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Teda aj uznaním premlčaného záväzku bez toho, aby bol dlžník poučený o premlčaní, nastávajú vyššie uvedené účinky. Tým, že žalobkyňa podpísala Dohodu o uznaní záväzku, prejavila svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jej záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa podľa vyjadrenia žalovaného môže v budúcnosti zlepšiť jej postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná Dohoda o uznaní záväzku neobsahuje žiadne zložité, ani zavádzajúce právne formulácie. Jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobkyňa nemala možnosť oboznámiť a mala možnosť si ju v pokoji prečítať a v prípade, ak mala záujem ju uzatvoriť s takýmto obsahom, vysloviť s ňou súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasila. Ide o prejav slobodnej vôle žalobkyne, ktorá si je vedomá svojho záväzku, uzavrieť so žalovaným predmetnú Dohodu o uznaní záväzku a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. Žalobkyňa navyše uhradila viacero splátok vo výške stanovenej v Dohode o uznaní záväzku, čo svedčí o jej aspoň počiatočnom zámere podmienky Dohody o uznaní záväzku dodržiavať. Pokiaľ by žalobkyňa uhradila splátky v zmysle Dohody o uznaní záväzku tak ako mala, žalovaný by neinicioval konanie na rozhodcovskom, ani inom súde, a spor medzi stranami mohol byť vyriešený v rámci mimosúdnej dohody. V zmysle vyššie uvedených skutočností, žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko mal za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku

v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Zároveň si žalovaný uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia.

7) Vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 19. 01. 2018 doručeným tunajšiemu súdu dňa 05. 03. 2018 (na č. I. 48 a nasl. p. v.) žalobkyňa poukázala na to, že nespochybňuje, ani v minulosti nespochybňovala, že s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela dňa 22. 10. 2007 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 60.000,- Sk. Žalobkyňa na strane druhej odmieta tvrdenie žalovaného, podľa ktorého je zrejmé, že rozumela obsahu Dohody o uznaní záväzku, keďže uhradila viacero čiastočných úhrad v dohodnutej výške. Nakoľko je žalobkyňa maďarskej národnosti a nedostatočne ovláda slovenský jazyk, pričom slovenský text nevie čítať, požiadala o pomoc suseda p. M. G.Ô., K. Z. O. XX, ktorý si listiny prečítal a po ich prečítaní oznámil žalobkyňi, že žalovaný sa domáha zaplatenia dlhu a preto, ak chce splácať pôžičku v splátkach po 30,- Eur musí podpísať dohody, ktoré jej poslal žalovaný. Žalobkyňa v obave pred súdnym konaním a následnou exekúciou a z dôvodu umožnenia splácať dlh v splátkach po 30,- Eur, tieto dohody podpísala. Žalobkyňa poukázala na to, že pri podpise Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a Rozhodcovskej zmluvy nemala žiadnu vedomosť o tom, že predmetom Dohody o uznaní záväzku je aj uznanie práva žalovaného podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a že podpisuje aj Rozhodcovskú zmluvu a o dôsledkoch jej uzavretia. O týchto inštitútoch nebola zo strany žalovaného vôbec poučená, z čoho vyplýva, že ak žalobkyňa nemala vedomosť o uznaní práva a vedomosť o uzatvorení Rozhodcovskej zmluvy, tieto sú potom pre absenciu jej slobodnej vôle absolútne neplatné. Žalobkyňa popiera tvrdenia žalovaného o platnom uznaní práva podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoSr/3/2017 zo dňa 25. 05. 2017, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v právnej veci žalovaného EOS KSI Slovensko, s.r.o. o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalej žalobkyňa poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/151/2017 zo dňa 28. 06. 2017 v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. o zaplatenie sumy 1.137,61 Eur s príslušenstvom a na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/5/2015, ktorým v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. o zaplatenie sumy 5.787,70 Eur s príslušenstvom došlo k zamietnutiu mimoriadneho dovolania. Žalobkyňa v závere svojho vyjadrenia poukázala ešte aj na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10Csr/1/2017 zo dňa 20. 11. 2017, ktorým okresný súd v obdobnej veci ako je táto a v ktorej taktiež na strane žalovaného vystupuje spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný tým istým rozhodcovským súdom. Na základe skutočností uvedených v žalobe a v danom vyjadrení má žalobkyňa za to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je dôvodná.

8) Súd dňa 03. 04. 2019 pojednával a rozhodol v prítomnosti žalobkyne, právnych zástupcov sporových strán a svedka M. G..

9) Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní vo veci samej uviedol, že zotrváva na podanej žalobe, pridrižiava sa jej obsahu, ako aj všetkých doteraz predložených podaní. Zároveň poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota vydané v obdobných veciach, a to rozhodnutie vydané v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 7Csr/1/2017 zo dňa 13. 11. 2018 a na rozhodnutie vydané v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 14Csr/1/2017 zo dňa 03. 09. 2018. Obe rozhodnutia sú právoplatné, pričom v oboch prípadoch sa jednalo o rovnakých žalovaných a došlo k podpísaniu obdobných rozhodcovských zmlúv, ako aj dohôd o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. V uvedených konaniach súd vyhlásil dlžníkom podpísané rozhodcovské zmluvy za neplatné, nakoľko absentoval prejav vôle k ich uzavretiu zo strany dlžníka, tak ako tomu je aj v danom súdnom spore. Z týchto dôvodov právny zástupca žalobkyne navrhol, aby súd rozhodol v zmysle podanej žaloby.

10) Žalobkyňa na vyššie uvedenom pojednávaní počas svojho výsluchu uviedla, že dostávala rôzne papiere pod rôznymi poradovými číslami. Žalovaným predložené doklady sa jej nezdali z toho dôvodu, že tam boli iné identifikačné údaje, ktoré žalobkyňa opísala ako „IČO a DIČ.“ Z uvedeného dôvodu sa obrátila na susedov, aby jej obsah žalovaným doručených listín vysvetlili. Svedok M. G. uvedené dokumenty prečítal v slovenčine a následne boli žalobkyňi tieto dokumenty zo strany jeho manželky, ktorá ovláda maďarský jazyk preložené do maďarčiny. Až potom žalobkyňa pochopila obsah týchto listín. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, či súhlasí so skutočnosťami uvádzanými svojím právnym zástupcom ako aj ohľadom toho, či podľa jej názoru už svoj dlh splatila, žalobkyňa uviedla, že súhlasí a má za to, že svoj dlh žalovanému už uhradila. Žalobkyňa vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že

bola kontaktovaná nejakou osobou zo strany žalovaného, ktorá jej uviedla, že nakoľko má viac peňazí, tak môže poslať aj vyššie sumy, pričom jej bolo povedané, že až tak neučiní, tak ju dajú na súd. Z toho dôvodu žalovanému posielala sumy cca 40 - 50 Eur, podľa toho čo bolo v jej možnostiach. Takto učinila z toho dôvodu, že bola vystrašená. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, čo bolo žalobkyňi zo strany jej suseda M. G. uvedené po prečítaní žalobkyňou predložených listín, žalobkyňa uviedla, že si pamätá to, že v daných dokumentoch stálo, že má zaplatiť „toľko a toľko“ a že má svoj dlh splácať, v opačnom prípade bude zo strany žalovaného podaná žaloba na súd. Na ďalšie detaily si nespomína, pričom podotkla, že prekonala krvácanie do mozgu. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, kedy žalobkyňa prekonala krvácanie do mozgu žalobkyňa uviedla, že sa tak udialo dňa 24. 06. 1991. Na ďalšiu otázku svojho právneho zástupcu, žalobkyňa ohľadom toho, prečo podpísala jej zaslané listiny žalobkyňa uviedla, že tieto listiny podpísala z toho dôvodu, že sa jej vyhrážali, že ju dajú na súd, keď nebude plniť svoj záväzok. A ona ešte na súde nebola. Vzápätí žalobkyňa poznamenala, že už poriadne neovláda ani slovenský ani maďarský jazyk. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, či si bola žalobkyňa vedomá, že podpisuje uznanie premičaného dlhu a rozhodcovskú zmluvu a či tieto dokumenty chcela podpísať, žalobkyňa uviedla, že si nebola vedomá toho čo podpisuje a že takéto listiny nechcela podpísať. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, či žalobkyňi zo strany p. M. G. bolo vysvetlené, čo je to rozhodcovská zmluva, žalobkyňa uviedla, že áno, táto skutočnosť jej vysvetlená bola, ale nechcela ju uzavrieť. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, koľkokrát bola žalobkyňa kontaktovaná za účelom splatenia dlhu žalobkyňa uviedla, že tak bolo raz - dvakrát mesačne. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, aké má žalobkyňa zdravotné problémy po krvácaní do mozgu, žalobkyňa uviedla, že má trombózu, problémy s chrbticou, podotkla, že po prekonaní krvácania do mozgu má problémy s rozmyšľaním ako aj s rozprávaním. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho, či žalobkyňa rozumie slovenskému jazyku, žalobkyňa uviedla, že niečomu rozumie a niečomu na strane druhej nerozumie. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či žalobkyňa dňa 22. 10. 2007 podpísala žiadosť o poskytnutie pôžičky, žalobkyňa odpovedala, že áno, v tom období si brala pôžičku ale už si nespomína od akej spoločnosti si ju brala. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho, či bola žalobkyňa sama pri podpise uvedenej zmluvy a či jej bola daná zmluva predložená v slovenskom jazyku, žalobkyňa uviedla, že pri podpise zmluvy bola sama a zmluvu má v slovenskom jazyku. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho, prečo žalobkyňa podpísala danú zmluvu, ktorá bola uvedená v slovenčine, teda podpísala niečo čomu nerozumie, žalobkyňa uviedla, že ju jednoducho podpísala s tým, že niečomu v zmluve rozumela niečomu na strane druhej nerozumela. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či žalobkyňa hovorila priamo s pánom ktorý jej mal volať zo spoločnosti žalovaného žalobkyňa uviedla, že v čase telefonátu bola u susedov, pričom telefón zdvihol jej sused M., ktorý dal hovor na hlasitý odposluch a bolo zo strany dotyčného volajúceho v slovenskom jazyku oznámené, že volá „exekútor“. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho prečo došlo k podpisu rozhodcovskej zmluvy a akým spôsobom žalobkyňa túto zmluvu zaslala žalovanému žalobkyňa uviedla, že zmluvu podpísala z toho dôvodu, že mala strach z toho, že ju dajú na súd. Podotkla, že bola kontaktovaná nejakou osobou za účelom, aby podpísala danú zmluvu, pričom uviedla, že touto osobou bol exekútor C.. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či v inkriminovanom období mala žalobkyňa aj iné záväzky, žalobkyňa uviedla, že nemala žiadne iné záväzky.

11) Právny zástupca žalovaného na pojednávaní vo veci samej uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších podaní.

12) Svedok M. G. na pojednávaní konanom dňa 03. 04. 2019 uviedol, že o predmete sporu vie toľko, že žalobkyňa mala dlh, ktorý platila. K svedkovi a jeho priateľke chodila po radu ohľadom písomností, ktoré jej boli zasielané, nakoľko žalobkyňa poriadne neovláda slovenský jazyk a priateľka svedka vie po maďarsky. Podľa výpovede svedka k nim žalobkyňa chodila sa hlavne radiť ohľadom splátkových kalendárov. Žalobkyňi boli zasielané rôzne písomnosti, v ktorých sa požadovaná suma, aj napriek tomu, že žalobkyňa pohľadávku uhrádzala veľmi nemenila. Svedok uviedol, že raz kontaktovali v mene žalobkyne žalovaného, kde žiadali kópiu, resp. výpis toho, aké splátky má ešte žalobkyňa uhradiť, avšak ich žiadosti nebolo vyhovené. Zároveň žalobkyňi pomáhali pri vypisovaní šekov. Po väčšine jej poskytovali vysvetlenia ohľadom listín, ktoré jej boli zasielané, avšak presne jej všetko nevedeli vysvetliť, nakoľko ani im neboli jasné paragrafy, ktoré boli v predmetných listinách obsiahnuté. Právny zástupca žalobkyne položil svedkovi otázku ohľadom toho aké má vzdelanie, načo svedok odpovedal, že má základné vzdelanie. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalobkyne, či si svedok pamätá konkrétne listiny, ktoré mu boli žalobkyňou predstreté, svedok uviedol, že žalobkyňa mu predkladala viaceré

listiny. Svedkovi boli zo strany právneho zástupcu žalobkyne k nahliadnutiu predložené rozhodcovská zmluva, dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a list zo dňa 08. 01. 2015, na ktorom je uvedený splátkový kalendár, pričom po predložení daných listín svedok uviedol, že tieto listiny videl. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne ohľadne toho, či svedok rozumel textu predložených listín svedok uviedol, že textu nerozumel. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne ohľadom telefonátov, ktoré žalobkyňa spomínala v rámci svojej výpovede, svedok uviedol, že v mene žalobkyne viackrát kontaktovali žalovaného. Jednalo sa o veci týkajúce sa splátkového kalendára a zároveň sa na nich žalobkyňa obrátila aj ohľadom telefonátu, ktorý mala od súdneho exekútora. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne ohľadne predložených listín, konkrétne toho, čo pre svedka z týchto listín vyplynulo svedok uviedol, že pre neho z týchto listín vyplynulo, že žalobkyňa bola vyzvaná na to, aby svoj dlh uhradila v splátkach a nakoľko neplatila, potom bola vyzvaná aj na to, aby ten dlh zaplatila naraz. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne ohľadom toho, či má svedok vedomosť o tom, čo je to rozhodcovské konanie, svedok uviedol, že nemá o tom vedomosť, ale snažil sa to žalobkyňi vysvetliť. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne ohľadom toho, či má svedok vedomosť o tom, či je žalobkyňa schopná dlh uhradiť naraz, svedok uviedol, že vzhľadom na to, že má vedomosť o tom ako žalobkyňa žije, tento dlh uhradiť naraz v jej schopnostiach nie je. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, aby po nahliadnutí do predloženého splátkového kalendára svedok uviedol, v akej výške je podľa jeho vnímania žalobkyňa schopná uhrádzať dlh, svedok uviedol, že vo výške 30 Eur mesačne. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho, či bol svedok prítomný pri nejakom telefonáte, ktorý smeroval voči žalobkyňi svedok uviedol, že ono to fungovalo tak, že keď niekto žalobkyňi volal, tak sa žalobkyňa na neho obrátila s tým, že jej niekto volal a oni následne na dané telefónne číslo vzápätí zavolali naspäť. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho komu volal v mene žalobkyne naspäť, svedok uviedol, že to bola nejaká firma. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho, či v období keď boli žalobkyňi doručené listiny, ktoré boli svedkovi počas pojednávania predložené k nahliadnutiu volali žalovanému, svedok uviedol, že ohľadne týchto listín volali späť danej spoločnosti. Na otázku právneho zástupcu žalovaného ohľadom toho, čo bolo danou spoločnosťou v telefonáte uvedené, svedok odpovedal, že mu bolo stručne povedané to, že žalobkyňa doposiaľ neuhradila dlh. Na záver svojej výpovede svedok uviedol, že žalobkyňa podľa jeho vedomostí svoj dlh už dosť dlho spláca a aj napriek tomu má ešte splatiť podľa jeho názoru dosť veľkú sumu.

13) Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom spisu, a to so žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27. 10. 2017, plnou mocou udelenou žalobkyňou jej právnenému zástupcovi zo dňa 16. 10. 2017, upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 15. 08. 2017 adresovaným žalobkyňi, rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSAspA 01439/15 zo dňa 22. 06. 2016, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 06. 2013, návrhom na začatie konania adresovaným žalovaným Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Asociácii pre arbitráž zo dňa 14. 09. 2015, odpoveďou Consumer Finance Holding, a.s. poskytnutej žalobkyňi dňa 29. 09. 2017, Žiadosťou a zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 22. 10. 2007, Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 14. 11. 2014, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota o predbežnom priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobkyňi zo dňa 16. 10. 2017, výsledkami lustrácie žalobkyne v Registri obyvateľov, v Sociálnej poisťovni, v Agende občianskych preukazov a v ZVJS, vyjadrením žalovaného k podanej žalobe doručeným súdu dňa 23. 01. 2018, plnomocenstvom udeleným právnenému zástupcovi žalovaného zo dňa 01. 07. 2016, vyjadrením žalobkyne k vyjadreniu žalovaného k žalobe zo dňa 02. 03. 2018, vyjadrením Asociácie pre arbitráž, zriaďovateľom Stáleho rozhodcovského súdu, dočasným splátkovým kalendárom na obdobie 8 mesiacov zo dňa 08. 11. 2013, dotazníkom k Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a Rozhodcovskej zmluve zo dňa 14. 11. 2014, výzvou na označenie stáleho rozhodcovského súdu, upozornením na výšku nesplatennej pohľadávky a výzvou na jej úhradu zo dňa 16. 07. 2015, potvrdením o doručení návrhu na začatie rozhodcovského konania zo dňa 06. 10. 2015, ustanovením rozhodcu na rozhodnutie vo veci samej zo dňa 01. 10. 2015, výzvou na žalobnú odpoveď Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného pri Asociácii pre arbitráž zo dňa 06. 10. 2015, poučením o rozhodcovskom konaní pri iniciovaní sporu proti spotrebiteľovi, prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Prehľadom splátok a úhrad vykonaných žalobkyňou, doručenkou z č. I. 75, podacím hárkom č. EPH004951742, žiadosťou žalobkyne o ustanovení tlmočníka zo dňa 05. 03. 2019, výsluchom žalobkyne a výsluchom svedka Mariana Nôšku, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

14) Súd vo vzťahu k vykonanému dokazovania v prvom rade konštatuje, že sporovými stranami navrhované dôkazy vykonal, až na žalobkyňou navrhovaný dôkaz - vyžiadanie si Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 06. 2013, nakoľko predloženie daného dôkazu nebolo potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci.

15) Dňa 22. 10. 2007 uzatvorila žalobkyňa s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Zmluvu o poskytnutí pôžičky, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru pre žalobkyňu vo výške 60.000,- Sk (1.991,64 Eur). Zo spisu je zrejmé, že si žalobkyňa svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy nesplnila a peňažné prostriedky nevrátila riadne a včas.

16) Ku dňu 06. 06. 2013 postúpila obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. svoju pohľadávku, ktorá jej vyplýva zo Zmluvy č. 6034965 zo dňa 22. 10. 2007 uzatvorenej medzi žalobkyňu ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., v tom čase so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 724 803 ako postupníka. O tejto skutočnosti bola žalobkyňa upovedomená listom zo dňa 18. 06. 2013.

17) Následne dňa 14. 11. 2013 bola medzi stranami sporu uzavretá Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podľa ktorej žalobkyňa podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi (žalovanému), ktorý vznikol na základe zmluvy č. 6034965 zo dňa 22. 10. 2007 s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. Dohoda obsahuje aj dojednanie o tom, že žalobkyňa svoj záväzok zaplatí v splátkach.

18) V ten istý deň, t.j. dňa 14. 11. 2013 bola medzi stranami sporu uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú z vyššie uvedenej dohody budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom.

19) Na základe žaloby žalovaného Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž rozsudkom č. k. SRSAspA 01439/15 zo dňa 22. 06. 2016 zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu vo výške 801,75 Eur, úrok z omeškania vo výške 198,80 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 801,75 Eur od 22. 08. 2015 do zaplatenia, ďalej náklady inkasného konania vo výške 150,- Eur a trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 62,31 Eur a trov právneho zastúpenia žalobcu (v tomto súdnom spore žalovaného) vo výške 143,62 Eur.

20) Dňa 16. 10. 2017 bolo žalobkyňi doručené upovedomenie o začatí exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 16018/17, zo dňa 15. 08. 2017. V zmysle daného upovedomenia bola žalobkyňa poučená o tom, že môže podať v lehote na podanie námietok (t.j. v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia) proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu.

21) Dňa 27. 10. 2017 bola na tunajší súd podaná žalobkyňou žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

22) Podľa § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba ako „zákon č. 335/2014 Z. z.“), spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská

zmluva, c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> a adresu pre elektronickú komunikáciu a poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

23) Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24) Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

25) Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

26) Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27) Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premĺčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premĺčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premĺčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

28) Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premĺčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premĺčaní.

29) Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/>>

SK/ZZ/2007/250/20190101> tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

30) Podľa § 5b vyššie citovaného zákona v znení účinnom ku dňu rozhodovania rozhodcovského súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

31) Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru medzi žalobkyňou a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32) V prvom rade súd skúmal, či bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná včas. Súd zistil, že dňa 16. 10. 2017 bolo žalobkyňi doručené upovedomenie o začatí exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. N. XXXXX/XX, zo dňa 15. 08. 2017. V zmysle daného upovedomenia bola žalobkyňa poučená o tom, že môže podať v lehote na podanie námietok (t.j. v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia) proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu, pričom dňa 27. 10. 2017 bola na tunajší súd podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola na súd doručená včas.

33) Potom sa súd zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou zmluvou, po preskúmaní ktorej súd zistil, že táto neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, a nebolo preukázané, že žalobkyňa bola nútená takúto zmluvu podpísať. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá individuálne na samostatnej listine, a aj keď bola táto vopred pripravená a odovzdaná jej na podpis, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania spolu s Dohodou o uznaní záväzku za podmienok opísaných vyššie, mala žalobkyňa právo po oboznámení sa s jej obsahom od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť a toto svoje právo nevyužila. Spotrebiteľka nebola znevýhodnená ani miestom konania rozhodcovského súdu, pretože konanie bolo písomné, spotrebiteľke bola žaloba riadne doručená a mala možnosť sa k nej písomne vyjadriť. Súd má preto za to, že právomoc rozhodcovského súdu bola riadne založená.

34) Ďalej súd skúmal Dohodu o uznaní záväzku, pričom konštatuje, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti poskytujúcej spotrebiteľský úver, je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý sa aplikujú ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zákona o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobkyňa ako spotrebiteľ uznala svojím prejavom vôle dlh podľa článku 2 Dohody o uznaní záväzku, tento úkon je potrebné posúdiť podľa Občianskeho zákonníka. Účelom Dohody pritom nebolo zrejme uznanie existencie práva v zmysle § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka, pretože právo na vrátenie poskytnutého úveru vyplývalo z písomne uzavretej Zmluvy o úvere a skutočnosť, že takáto zmluva bola uzavretá, a že z nej veriteľovi takéto právo vyplýva, nebola od počiatku medzi stranami sporná. Uznanie práva, ktorým možno posilniť procesné postavenie veriteľa v prípade, ak je existencia práva sporná, preto v tomto prípade nebolo možné využiť, pretože právo veriteľa na vrátenie poskytnutých prostriedkov nebolo sporné. Sporným ostalo vrátenie premlčaného dlhu, ktorý dlžníkovi vznikol zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o uznaní dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka na rozdiel od uznania práva podľa § 110 ods. 1 smeruje k uznaniu, že dlžník svoj dlh zodpovedajúci právu, ktorého existencia nie je sporná uznáva čo do dôvodu a výšky. Formulácia Dohody o uznaní záväzku v článku 2, ktorá priamo odkazuje na zmluvu, z ktorej dlh vznikol, a v ktorej následne dlžník uznal záväzok, čo do dôvodu, aj výšky potvrdzuje, že dlžník v nej vyjadril

uznanie svojho dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Pri premlčanom dlhu však právne účinky takéhoto uznania dlhu môžu nastať iba za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o jeho premlčaní vedel. Z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa nebola informovaná o tom, že dlh je už v čase jeho uznania premlčaný, preto nemohli nastať právne účinky uznania dlhu a premlčacia lehota nemohla začať opäť plynúť. Rozhodcovský súd tak o nároku uplatnenom v rozhodcovskom konaní rozhodoval v čase, kedy bol záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky už premlčaný.

35) Dohoda o uznaní záväzku je právnym úkonom, pri ktorom súd v spotrebiteľskom vzťahu z úradnej povinnosti skúma jeho platnosť, najmä v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preskúmava, či právny úkon urobený spotrebiteľom svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo sa prieči dobrým mravom. Zákon o ochrane spotrebiteľa vymedzuje konanie v rozpore s dobrými mravmi ako konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Z uzavretej Dohody o uznaní záväzku je zrejmé, že kým žalobkyňa ako spotrebiteľ považovala za účel Dohody o uznaní záväzku stanovenie najnižšej možnej sumy, ktorú bola schopná mesačne splácať na splatenie úveru, zo strany žalovaného bolo účelom uzavretia Dohody o uznaní záväzku docieľiť, aby záväzku žalobkyne začala opäť plynúť premlčacia doba. Žalovaný tak využil nevedomosť spotrebiteľky a uzavretím Dohody o uznaní záväzku výrazne zhoršila svoje procesné postavenie ohľadom vymáhania uznaného dlhu. Pokiaľ by to tak spotrebiteľka urobila vedome, takýto prejav vôle by súd musel rešpektovať. Z dokazovania však vyplýva, že žalobkyňa nevedela, že sa zaväzuje na splácanie pohľadávky už premlčanej. Súd považuje takúto Dohodu o uznaní záväzku za dohodu uzavretú v rozpore s dobrými mravmi, preto je táto podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

36) Rozhodcovský súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, bol v čase svojho rozhodovania v zmysle § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (t.č. zrušený nálezom Ústavného súdu) povinný prihliadnúť aj bez návrhu na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi, vrátane premlčania. Bol povinný aplikovať príslušné ustanovenia predpisov na ochranu spotrebiteľa a vyhodnotiť predmetnú Dohodu z pohľadu jej platnosti. Na základe zistenia, že uvedená dohoda je neplatná, mal v čase svojho rozhodovania prihliadnúť na premlčanie uplatneného nároku, čo však rozhodcovský súd neurobil. Postupoval preto v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

37) Vzhľadom na vyššie opísané skutočnosti, súd zrušil rozhodcovský rozsudok, pretože tu bol daný dôvod na jeho zrušenie podľa § 45 ods.1 písm. g), i), j), l) Zákona č. 335/2014 Z. z. Rozhodcovský súd sa totiž nezaoberal premlčaním uplatneného práva, pričom v čase svoju rozhodovania na toto mal prihliadnúť, čím nesprávne právne posúdil vec, nebol správne zistený ani skutkový stav a bolo rozhodnuté v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa podľa Zákona č. 250/2007 Z. z. a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu.

38) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí.

40) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mala žalobkyňa plný úspech a preto jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41) Podľa § 155 ods. 1 CSP, každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka.

42) Podľa § 155 ods. 2 CSP, trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

43) O trovách spojených s tým, že žalobkyňa konala vo svojom materinskom jazyku rozhodol súd v súlade s vyššie citovaných zákonným ustanovením tak, že ich znáša štát. Zákonné ustanovenie § 155 ods. 1 CSP je odzrkadlením ústavného práva na tlmočníka podľa čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

44) Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ako v spore úspešná strana je oslobodená od platenia súdnych poplatkov, vznikla poplatková povinnosť žalovanému, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby vo výške 331,50 (podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.